

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 49/22
24.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Петровић, председника већа, Драгољуба Албијанића и Дргана Милошевића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због три кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Лукића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Дорела Рошуа и окривљеног АА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Панчеву К.бр. 41/20 од 12.11.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Лукића, дана 24.3.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Данила Лукића, у делу којем се побија одлука о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр. 41/20 од 12.11.2021. године, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због извршења три кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржава као правилно утврђене казне затвора у трајању од по 3 (три) године, па га **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.07.2018. године до 16.07.2018. године, од 23.10.2019. године до 05.12.2019. године и од 17.02.2021. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, док се жалбе у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Дорела Рошуа, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, и побијана пресуда у преосталом, непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К.бр. 41/20 од 12.11.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења три кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, окривљени ВВ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана

246а став 1 КЗ, окривљени ГГ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ. Суд је окривљеном АА претходно утврдио за свако од три кривична дела из члана 246 став 1 КЗ казне затвора у трајању од по 3 године, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.07.2018. године до 16.07.2018. године, од 23.10.2019. године до 05.12.2019. године и од 17.02.2021. године, па надаље и изречена му је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која се има извршити у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, а време проведено у установи за лечење се има урачунати у казну затвора и мера безбедности одузимања предмета, који су ближе наведени у изреци побијане пресуде, а који се по правноснажности пресуде имају уништити. Према окривљеном АА одбијен је, као неоснован, предлог ВЈТ у Панчеву за одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом, и то износ од 28.000,00 динара у следећим апоенима: 7 новчаница у апоенима од по 2.000,00 динара, 14 новчаница у апоенима од по 1.000,00 динара и једна новчаница апоена од 10 евра, серијског броја новчанице ...

Према окривљеном ВВ изречена је условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године до дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и мера безбедности одузимања предмета опојне дроге, и то опојне дроге марихуане у количини од 0,37 г нето масе, која се по правноснажности пресуде има уништити. Уколико према окривљеном буде опозвана условна осуда истом се у утврђену казну затвора има урачунати време проведено у притвору од 29.04.2021. године до 13.05.2021. године.

Првостепени суд је окривљеном ГГ изрекао условну осуду, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и мера безбедности одузимања предмета опојне дроге, и то опојне дроге марихуане у количини од 0,92 грама нето масе, која се по правноснажности пресуде има уништити.

Окривљеном ББ је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и мера безбедности одузимања предмета опојне дроге и то 1,24 гр нето масе опојне дроге марихуане, која се по правноснажности пресуде има уништити.

Сходно одредби члана 151 ЗКП, окривљеном АА, окривљеном ВВ и окривљеном ГГ враћени су привремено одузети предмети, који су ближе наведени у изреци првостепене пресуде.

Сходно одредби члана 261, 262 став 1 и члана 264 став 1 ЗКП окривљени су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка и то окривљени АА, ВВ и ГГ да солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 31.840,00 динара, солидарно окривљени АА и окривљени ББ износ од 35.094,00 динара, а окривљени АА понаособ износ од 93.626,00 динара, окривљени ВВ износ од 5.840,00 динара и окривљени ББ износ од 30.000,00 динара, све на рачун Вишег јавног тужилаштва у Панчеву, а окривљени АА и ББ солидарно износ од 10.000,00 динара, окривљени ВВ износ од 3.790,00 динара и сваки од окривљених понаособ износ од 5.000,00 динара на име трошкова паушала, све у корист буџетских средстава суда, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док су, на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА и ВВ ослобођени дужности да накнаде трошкове кривичног поступка и њихове одбране по службеној дужности, који трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Данило Лукић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање или да је преиначи, тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности за сва три кривична дела која су му стављена на терет, те да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Дорел Рошу, због одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљеном изрећи блажа кривична санкција, уз ослобађање од плаћања трошкова кривичног поступка;

-окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи и смањи му затворску казну која му је изречена првостепеном пресудом.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж.бр. 55/22 од 20.01.2022. године предложио да се жалбе бранилаца, адвоката Данила Лукића и Дорел Рошуа и окривљеног АА одбију као неосноване, а побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Лукића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је, по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбом браниоца окривљеног АА побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се наводи да у изреци побијане пресуде нису наведена места извршења кривичних дела за која је окривљени оглашен кривим, да се ради о Вршцу, а Град Вршац је широки појам, те да у изреци није наведено по којим оптужницама је окривљени оглашен кривим и колико времена је провео у притвору, а притом му је притвор урачунат у казну затвора на коју је осуђен, па је изрека пресуде неразумљива, противречна разлозима, а у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, исти су нејасни и у знатној мери противречни, такође постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датих у поступку и самих тих исказа. Даље се жалбом побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на сва три кривична дела, док се жалбом окривљеног побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне, аргументоване и непротивречне разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности, неразумљивости и нејасноће, изрека пресуде је јасна и разумљива, садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, а увидом у списе предмета утврђује се да не постоји знатна противречност између онога што се наводи о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника.

Жалбени наводи да побијана пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, јер није наведено место извршења кривичних дела, по оцени овог суда нису основани, јер је наведено да је кривично дело извршено у Вршцу, а што опредељује место извршења кривичних дела. Такође у образложењу пресуде наведено је да је кривични поступак покренут по оптужницама јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву Ктo 45/19 од 05.11.2019. године, јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву Ктo 40/20 од 03.11.2020. године и јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву Ктo бр. 15/21 од 06.04.2021. године, а у уводу пресуде није није потребно да буду наведене оптужнице по којима је покренут кривични поступак, односно изрека пресуде не треба да садржи податке о јавној оптужби, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим. Што се тиче урачунавања времена које је окривљени провео у притвору првостепени суд је правилно урачунао време које је окривљени провео у притвору, јер је навео да је провео у притвору од 04.07.2018. године до 16.07.2018. године и од 23.10.2019. године до 05.12.2019. године и од 17.02.2021. године па надаље, тако да из изреке произилази тачно колико је времена окривљени провео у притвору, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање су неосновани, имајући у виду да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање у односу на сва три кривична дела за која је окривљени АА оглашен кривим. Наиме, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног АА, у којој је навео да није оптуженима ВВ и ГГ продао опојну дрогу у количинама које су код њих пронађене и одузете, јер је супротна

осталим изведеним доказима, које је првостепени суд детаљно образложио, прихвативши исказе сведока ДД и ЋЋ, као и материјалне доказе у списима. Такође, првостепени суд није прихватио ни да је окривљени АА опојну дрогу која је пронађена приликом претреса 4.7.2018. године код њега држао за сопствену употребу, с обзиром да је опојна дрога коју је држао размерена у три ПВЦ пакетића, појединачних нето маса, прилично приближно једнаких маса и опојну дрогу марихуану у једном папирном пакетићу, па с обзиром на начин паковања у мање количине, при чему је код окривљеног пронађена дигитална вагица за прецизно мерење што све указује да је окривљени опојну дрогу држао ради даље продаје. У односу на кривично дело под тачком 2, које се окривљеном АА ставља на терет, првостепени суд је прихватио одбрану окривљеног ББ која је у сагласности са исказом сведока ЕЕ, који је изјавио да му је окривљени ББ рекао да је опојну дрогу марихуану купио од АА, што је суд прихватио, јер је овај сведок полицијски службеник ПС Вршац и незаинтересовано лице за исход кривичног поступка, док касније измењену одбрану ББ првостепени суд није прихватио јер је супротна изведеним доказима, што је све детаљно првостепени суд образложио у образложењу побијане пресуде. Што се тиче кривичног дела описано под тачком 3, за које је окривљени АА оглашен кривим, првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да је дрога била за његову сопствену употребу, јер је на више места у стану окривљеног пронађено више различитих паковања марихуане различите грамаже, што значи да је иста била намењена продаји, а не личној употреби, пронађене су празне зип кесице, у које се пакује дрога код продаје, а на дигиталној вагици вештачењем су пронађени трагови ТХЦ-а, амфетамина и кофеина, који није дрога, али се меша са амфетамином ради повећања његове количине код продаје, што све указује да је иста коришћена за размеравање дроге у сврху продаје, а количина амфетамина коју је окривљени држао у замрзивачу представља велику количину, која превазилази потребе њега као корисника, па је суд узео и резултате токсиколошко-хемијске анализе урина окривљеног где није доказано присуство опијата морфинске структуре, канабиноида, кокаина, амфетамина и метамфетамина, а из налаза вештака др Бранислава Ђурђева произилази да се дроге могу детектовати у урину данима након конзумирања, што је ове изостало, па иако је окривљени навео да је последње коришћење имао три дана раније, првостепени суд налази да је оваква његова одбрана нелогична, а што је прихватио и овај суд, узевши у обзир и да окривљени није могао да објасни шта ћу му више кесица различите грамаже или откуд афетамин на два места, а ниједно паковање није размерено да буде погодно за личну употребу.

Стога је, по оцени овог суда, првостепени суд правилно утврдио чињенично стање на основу изведених доказа и правилно нашао да је окривљени АА извршио инкриминисане радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, а што наводима жалби окривљеног и његовог браниоца није доведено у сумњу, при чему је првостепени суд за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи три кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а што наводима жалби није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлука о кривичним санкцијама, поводом жалби окривљеног АА и његовог браниоца и жалбе окривљеног ББ, и по службеној дужности, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичних санкција које ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одобрена и њена висина правилно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА првостепени суд ценио чињеницу да је исти сва три кривична дела учинио у стању смањене урачунљивости, али не у битној мери, а од отежавајућих околности ценио је његову ранију осуђиваност због истоврсног кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ. На страни окривљеног ВВ од олакшавајућих околности суд је ценио да је исти у потпуности признао извршење кривичног дела за које се терети, да је отац једног малолетног детета старости од годину дана и до сада није осуђиван, а на страни овог окривљеног није нашао отежавајуће околности. На страни окривљеног ГГ суд је од олакшавајућих околности ценио да је исти у потпуности признао извршење кривичног дела за које се терети, да је отац једног малолетног детета, старости три месеца и до сада није осуђиван, док отежавајућих околности на страни овог окривљеног није нашао, а на страни окривљеног ББ суд је од олакшавајућих околности ценио да је исти у потпуности признао извршење кривичног дела за које се терети и да је до сада неосуђиван, а отежавајућих околности на страни овог окривљеног није нашао. Ценећи напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, те с обзиром на тежину учињених кривичних дела и степен кривице окривљених првостепени суд је правилно окривљенима ВВ, ГГ и ББ, сваком понаособ, за кривична дела из члана 246а став 1 КЗ, изрекао условне осуде, тако што им је утврдио казне затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени, сваки понаособ, у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а што је прихватио и овај суд. Имајући у виду степен кривице окривљених и околности под којима су кривична дела учињена и по налажењу овог суда изреченим условним осудама у потпуности ће се остварити њена сврха, предвиђена одредбом члана 64 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ. Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се истиче да је било места примени одредбе члана 41 ЗМ, неосновани.

Међутим, по оцени овог суда, приликом одмеравања казне окривљеном АА првостепени суд није дао довољан значај олакшавајућим околностима на страни овог окривљеног, које су напред наведене, па је Апелациони суд усвојио жалбе окривљеног и његовог браниоца у делу којим се побија одлука о казни, те је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА за свако кривично дело из члана 246 став 1 КЗ задржао као правилне утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 3 године, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године, налазећи да ће се оваквом казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се побија одлука о мери безбедности обавезног лечења наркомана нису од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да је правилно првостепени суд окривљеном АА изрекао ову меру, јер је код

окривљеног утврђено постојање зависности од опојне дроге марихуане, измењеном личношћу и живљењем узрокованим услед ове зависности, да су деликти у узрочно-последичној вези са том зависношћу и да услед исте постоји озбиљна опасност од понављања кривичног дела, па како је за своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге, које је прихватио и овај суд, то исти жалбеним наводима браниоца окривљеног нису доведени у сумњу.

Што се тиче одлуке о трошковима кривичног поступка и судског паушала, овај суд је правилно донео одлуку о трошковима кривичног поступка, имајући у виду сложеност и трајање кривичног поступка и имовно стање окривљених, па како је за своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то истим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ нису доведени у сумњу.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Весна Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић